

Țăranul

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII”
SIBIIU

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECOOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRIȘULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRAD

ABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituțiuni și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Primăvara vieții

— din Țara lui Mircea —
(Continuare)

Ce au făcut acești oameni pentru patria lor?

Drumurile țării și drumurile satelor sunt iaduri de praf ce otrăvesc și pun în pericol viața oamenilor. Ogoarele, aproape ramân nemuncite, sau sunt muncite bicisnic de femei și palide copile, fiindcă sâteanul e mai toată ziua în circiumă »făcînd politică« și bînd otrava colorată din sticlele a-sasine. Cluburile politice au despărțit și la sate și la orașe, populația țării în hoarde barbare ce se dușmanesc, se atacă și se nimicesc pentru un post de lene scump plătit din avutul muncii naivilor ce privesc îngroziți ruina și prăbușirea acestei țări.

Preoții fac și ei politică... de căpătuială. Invățătorii fac. Magistrății fac. Pină și ofițerii fac!

Unde vom ajunge? Ori, jinduim după soarta Greciei, unde tunul și mitraliera au secerat deunăzi, mii de vieți tinere în lupte fratricide?

La ce le-a folosit grecilor toate învățăturile lui Socrate, lui Platon și Aristotel; toate frumusețile din bucolicele lui Theocrit sau, din Odiseea lui Homer? Ce epocă de aur au trait vechii elini sub Pericles care unise toate statele grecești sub un sceptru, și toate sufetele într'un cult, înfărirea patriei prin cultură!

Nu tunul și sabia aduc viața vecinică unui popor. Și Asirienii au fost cei mai rășboinici și cruzi din toate popoarele antichității. Ce a rămas după ei? Cetațile lor de cărămizi s'au topit în pulberea pămîntului ca și faima lor. Scrieri și opere de artă nu ne au rămas. Forța lor spirituală nu a străbătut veacurile și nu a învins moartea.

Vechia Grecia va trăi în veci de veci, nu așt prin luptele cmerice din Iliada, sau din răsboaiele medice, cit prin geniul lui Homer, Pindar, Eschile, Sofocle, Fidas și Praxiteles, Apelles și Socrate, Demosthene și Epicur! Colonadele, cariatidele și frizele Parthenonului; Venus de Milo, sau Apollo de Belvedere; Comediile lui Aristofan sau Oedip la Colona; toate, nemuritoare creațiuni ale lirei și artei eline vor grăi mai adînc și răsunător sufletului uman de pretutindeni și de totdeauna și vor înfrăși pe oameni într'o sigură religie: a frumosului, a binelui și artei eterne.

»Ars longa, vita brevis, ziceau romanii care și-au făcut învățătura la școala perceptelor și artei eline.

Clasicismul a innobilat sufletul atitor generații!

În țara noastră, generația care a pregătit unirea principatelor și unitatea tuturor rominilor, a fost o generație cultivată în Școala culturii clasice, care a dat omirei oameni înfregi, oameni desăvirșiți.

Oamenii noștri politici cari au realizat marile înfăptuiri naționale: revoluția dela 1848, unirea Moldovei cu Muntenia, împroprietărirea țărănilor, învățămîntul primar obligator și gratuit, răspîndirea școlilor pînă în cele mai îndepărtate catune, răsboiul independentei, regalitatea și monarhia

Continuare în pag. II.

Mai tare ca... Principele de Walles

Nemaipomenita escrocherie descoperită de priceputul conducător al Băncii Naționale, dl. Miță Constantinescu, și care se ridică — după noile calcule — la peste 3 miliarde lei, a făcut răsnet în întreaga lume. Genul de escrocherie a lui Grosz-Cagero a întrecut pe-a lui Stawiski.

Cotidianele ne aduc, în fiecare zi, date uluitoare.

Te'ngrozești și nici nu poți medita asupra acestei piraterii, asupra sumelor colosale stoarse din buzunarele bătute de vînt ale țărănilor romani de această viperă străină. Ar trebui să muțem pană în sânge pentru a putea spune realitatea crudă...

S'a gîndit vreodată escrocii Grosz, că'n Basarabia frații noștri mor de foame cu miile? S'a gîndit că oropsiții funcționari sunt plătiți cu lefuri de mizerie? Preoții și învățătorii, apostoli satelor, s'a gîndit veneticul că de-abea au existența zilei? S'a gîndit o clipă gangsterul Grosz, urmărit de țările vecine pentru falsificare de bani, bancrută frauduloasă, etc... că avem mii de someuri — absolvenți ai Universității — care cerșesc pe drumuri?

Nu... nu s'a gîndit niciodată, pentru că asta e tactica tuturor streinilor

care trăiesc atât de fericiți pe acest pămînt binecuvîntat de Dumnezeu!...

Ziarele ungurești de curînd, relatează că'n timpul vizitei la Buda-Pesta a Principei de Walles, astăzi Regele Eduard VIII. al Angliei, a cheltuit împreună cu soita sa, în timp de 12 zile 85.000 pengö, adică 2 milioane și jumătate lei, pe cînd Grosz, trecînd prin capitala Ungariei, acum o lună și ceva, în voiajul către Viena, dela ora 10 seara și pînă la 3 dimineața a cheltuit 180.000 pengö, care fac, aproximativ 5 milioane 4 sute de mii lei.

Vă puteți închipui, iubii cititori, cîtă risipă din banii bunei și iertătoare noastre țări, paguba mare ce-a cauzat Băncii Naționale și fiscoșului!

A venit iarnă grea... Miile de flămânzi mor de frig pe drumuri strîngînd din pumni... Funcționarii statului se usucă în birouri, meseriașii — bătuti de soarta nemiloasă — de abia pot aduna bani pentru nevoile zilnice...

Dar... acestea sunt binefacerile streinilor din țara noastră.. Va veni ziua cînd vom ajunge la sapă de lemn...

Și ce vor zice moșii, atunci?...

Grosz mai tare ca Principele de Walles!...
G. M. Cetină

Mulțumire

În numele soc. „Cruce roșie” — filia Brad, aduc și pe această cale mulțumirile mele tuturor cari au înțeles să ne sprijinească atât moral cît și material, în frumoasa acțiune întreprinsă de noi.

Insemnata sumă de 29.690 lei, cît s'a încasat la serbarea de sîmbătă seara, vor alina multe lacrimi ale săracilor din Basarabia. Binecuvîntările udate de lacrimile celor mici și goi, vor răsplăti îndeajuns ostenele depuse de funcționarii soc. „Mica”, de membrile soc. etc. — la reușita acestei serbări, organizată c'un scop atât de nobil.

În deosebi mulțumim funcț. soc. „Mica” cari, sub conducerea pricepută a d. E. Fugătă, ne-au fost de un real folos.

Letiția Ambraș.

preș. Soc. „Crucea Roșie” Brad,

Știri din Zarand

Făcîndu-se o reclamație la parchet, că la firma Șerban din Baia de Criș nu se petrec lucruri tocmai curate, d. primprocuror Sârbu depe lîngă tribunalul Deva, însoțit fiind de d. Locot. Șîșman, comandantul sectorului de jand. Brad, au descins la Baia de Criș unde au s'gilat birourile întreprinderii și au ridicat toate registrele de Contabilitate pentru a face cercetările necesare.

Se crede că ar fi neregull mari, de natură bănească. Directorul firmei d. Cristian a fost suspendat.

Măine — Vineri vor veni experții trimiși de parchetul Deva, pentru a tria materialul depus la secția Jand. Baia de Criș.

În casă — nu s'a găsit decît suma de 6000 lei.

Vom reveni.

Propaganda politică este în toi. — La Brad, Joi, au ținut adunări politice Național-țărăniștii și Național Creștinii.

Ciomegile n'au lipsit nici data aceasta. Așa se face politica la noi.

Rezultatul petreceri din 8 Februarie 1936.

S'au încasat 29.690 Lei și anume:

1) Dela vânzarea biletelor	10.480 Lei
2) „ „ florilor	1.181 „
3) Ilustrații, serpentine conf.	1.775 „
4) Suprasolviri	16.254 „
	29.690 „

Lista persoanelor cari au dat suprasolviri:

Societatea Mica 10000 lei, D-nii V. Ambraș 500 lei, Ioan Ghișa 200 lei, Moise Rîșcuța 60 lei, Elisabeta Nazard 60 lei, Emeric Auer 100 lei, Popa Florea 60 lei, Cornea Remus 100 lei, Lazaroniu Petru 60 lei, Iosif Derzi 100 lei, Iosif Pratscher 150 lei, Ing. Lupu 60 Căp. Secrețeanu Silviu 60 lei, Căp. Secrețeanu Eugenia 60 lei, Căp. Rădulescu 60 lei, Băbuș Domițian 100 lei, Lt. Colonel Rotenburg 60 lei, Maior Curiș 60 lei, Lucaciu Alexandru 100 lei, Lt. Stănculescu 60 lei, Dr. Șt. Feier 100 lei, Costan Nicolae 100 lei, D. Zapan 100 lei, Karabin Carol 200

lei, Woblich Francisc 100 lei, Cuteanu Ioan 100 lei, Spinher 58 lei, Palievici 58 lei, David Romulus 58 lei, Gruber Vilhelm 60 lei, Mogoșan Petru 40 lei, Feier Romulus 60 lei, Keminger Petru 16 lei, Schifler 60 lei, Samuel Ludovic 200 lei, Braun Gheorghe 100 lei, Bela Roth 60 lei, Sturm Ludovic 200 lei, I. Finding 100 lei, M. Michelef 100 lei, Maschek 58 lei, Winckler L. 80, Kugel Alexandru 100 lei, Kugel Ludovic 100 lei, Laczko Bela 60 lei, Fugătă Valer 140 lei, Rusu Cornel 200 lei, Virgiliu Oțel 100, Kovacs 100 lei, N. N. 1436 lei.

Războiul mondial — după statisticele Societății Națiunilor — a costat nici mai mult, nici mai puțin de 50 de trilioane de lei, ansamblul țărilor beligerante. Această frumoasă sumă, în marea ei majoritate a intrat în buzunarele fabricilor de armament. Beneficiile unei fabrici de armament din America erau fantastice: dividendele dela 15% s'au urcat la 32%. În timpul războiului, sub formă de dividende o fabrică americană a împărțit acționarilor ei 140.983 000 dolari. Cu alte cuvinte au fost necesare 50 de trilioane de lei spre a omori zece milioane oameni, ceea ce face 5 milioane de lei, de cap.

Adevărat chilipir!...

Ce s'ar fi putut realiza oare cu această sumă, dacă nu s'ar fi făcut războiul mondial?

Aceasta-i întrebarea pe care și-a pus-o revistă americană. Iată răspunsul: 1. S'ar fi putut procura o vilă mobilată cu o grădină și dependențele respective tuturor familiilor din Statele Unite, Canada, Anglia, Franța, Belgia, Germania și Rusia. 2. s'ar fi putut construi — în toate orașele, cu o populație superioară de 200.000 de oameni, din statele sus numite — un spital în valoarea fiecare de 625 milioane lei; câte o bibliotecă în aceeași valoare și câte o Universitate fiecare în valoare de lei 1250 milioane: 3. cu restul s'ar fi putut constitui un fond de rezerve care plasat cu 5% ar fi adus anuități permitînd plata lefei la 125.000 lei pedagogi, 125 medici și tot atîți infirmieri sau infirmiere. Ar fi revenit pentru fiecare 125.000 lei pe an.

Vor servi, oare, aceste statistici la ceva? Vor intenționa ele mai fericit pe cei care au în mâinele lor pacea și războiul?

Ne este teamă să răspundem...

Radu Cernea

M. S. Regele se va întoarce în țara în ziua de 29 Februarie crt.

D. Ion Inculeț, ministru de interne și ad-interim la finanțe, a avut consfătuiri cu șefii de departamente în vederea centralizării proiectelor de bugete pe ministere.

Urmare din pag. 1.

constituțională, desrobirea economică și financiară, prestigiul țării la înfruntarea în războiul cel mare al unității naționale, toți furtorii României Mari, au fost o generație temeinică pregătită la școala clasică a studiilor humaniste, dar și la flacăra vie a patriotismului cel mai curat cel mai sublim!

Tinerii noștri învățători, studenți, profesori, ingineri artiști și literați, oameni politici și țărani boeri și muncitori au picat cu fața la dușman apărind ogorul strămoșesc de invazia pustietoare.

Generația tinereții apus, ne-a lăsat cea mai frumoasă moștenire: o țară mare în granițele ei firești, un popor de origine imperială ce poartă, singur, numele strămoșilor săi; o bogăție pământescă la care rîvnesc o lume întreagă. Chanaanul, sau pământul făgăduinții, e țara noastră spre care navelesc hoardele de hămesii străini — ce găsesc «la putere» mai totdeauna, oameni slabi cari le deschid porțile avuției naționale. vinzându-le sau închirindu-le pământul, aerul și apa. «Regiile autonome», întreprinderile industriale și financiare au ajuns, mai toate în mina veneticilor.

Până și banca noastră Națională, e sub tutela controlurilor străine. Oare, capitulațiile din vremea suveranității turcești n'au încetat?

Cu toată România Mare, noi am rămas încă minori, pe mîna unor oameni mici!

Unde sunt oamenii mari ce făceau mîndrie neamului nostru și prosperitatea României Mici?

Firește, și azi sufletul nostru crește de mîndrie națională, cînd vedem pe un Titulescu atrăgînd asupra lui, în areopagul popoarelor, privirile pline de admirație ale lumii întregi, cînd ne apăra drepturile etnice și milenare împotriva dușmanilor ce ne amenință.

Și azi, avem carturari mari de propoziții unui Miron Costin, sau Dimitrie Cantemir, de talentul oratoric al unui Mihail Cogălniceanu și de iubirea de neam cît n'au avut o, la un loc toți apostolii neamului. Numele lui Nicolae Iorga stralucește ca un far al culturii, universale, peste întreg globul. În noul continent marele istoric a fost primit în onoruri regale. Nu există universitate și academie în Europa, care să nu se mîndrească a-l avea membru de onoare în sinul ei.

Știința marilor noștri savanți, doctorii Toma Ionescu, Babeș, Gheorghe Marinescu, sau Mrazec a trecut, de mult, hotarele, Arta unui George Enescu, sau picturii Stoenescu, geniul poetic al Comtessei de Noailles, sau al Elienei Vacărescu; marele talent al unui De Max, al Marioarei Ventura sau al Elvirei Popescu cîntesc de mult neamul nostru pe scenale stralucitului Paris. Gînditorii și marii noștri cercetători în tainele sufletului și ale minții, ca Vasile Conta, Vaschide sau Ion Petrovici, au deschis, de mult drum de stimă și iubire în inima luminatului Apus.

Avem zeci, sute și mii de valori creatoare în țara aceasta, innabuzată, însă, de numărul celor mulți coșfați la posturi de comandă fără școala serioasă și fără o educație morală temeinică.

Recolta votului obștească a umplut, până la saturație, cîrmuirea acestei țări, în majoritate cu elemente nepregătite pentru marea răspundere și străine de idealul epocii postbelice: cimentarea sufletului românesc prin cultură și gospodăria țării prin valorii muncă și cinste.

Iată ce trebuie să înțelegeți, voi tineri în primara vieții.

Sufletul românesc se destramă, influențe nefaste din afara pun stăpînire tot mai mult, pe viața noastră. Ne îndepărtăm de adevărata noastră cultură națională de altă dată.

Românul dela țară leapădă alba lui cămașa țărănească și îmbracă surtucul negru și, cu el deprinderile celui ce-l poartă. La han nu se mai joacă sârba, ci se foxtrotează! Un lux revoltător și costisitor secătuește avutul sătenilor. Sătenile poartă, azi, cio-

rapi de mătase, ghete cu țocuri Louis, «chenț» (XV) buze boite și obrazuri măscuite. Țăranii nu mai citesc din clasioane, ci, își fac o falșă cultură din revistele pornografice în vreme ce femeile lor, ca și cele dela oraș, pierd cultul maternității și se ușurează de o sarcină ce le «diformă talia», cu ajutorul doctorilor și moașelor criminale.

Gospodăriile au ajuns de jale. Cuvînta femeilor, cinstea barbaților, înțelepciunea bătrînilor, ospetia, răbdarea, evlavia, cîntecele și jocurile noastre, basmele și baladele, datinele sacre, portul național, țeseturile și migala mâinilor ce schimbă fîiorul de lînă în fire suțiri de paianjen șezătorile și toată zestrea culturală moștenită din moși strămoși se یرsește pe mâini vitrege. Ne schimbăm zi de zi originalitatea și caracteristica casei noastre. Distincția sufletului nostru o vindem pe banalitatea costumelor și obiceiurilor de aiurea și sub pretinsa lozincă de modernizare, ne pocim fața și firea, ajungînd maimuțe în loc de oameni. Or, străinul nu vrea să afie la noi o mahala ridiculă a Europei, ci, o casă, o familie și o țară adevărat românească.

Specificul rasei noastre începe să dispară. Și un popor nu trăește decît atît timp cît își păstrează însușirile lui etnice, zestrea lui strămoșească, integritatea pămîntului și a sufletului sau — milenar. Cînd acestea sunt vătamate, ori cite școți, atene populare, concerte, conferințe în strînatate și în țară vom mai ține, viața poporului român va fi tot mai amenințată, dacă toată această ofensivă culturală nu tinde să ridice potențialul vital și pitorescu națiunii noastre.

În subsolul naturii noastre sunt posibilități de ascensiuni uimitoare. Avuții spirituale incomensurabile așteaptă o pricepută și cinstită explorare ca să schimbe vertiginos fața mohorită a țării. Sunt și azi mulți tineri în generația nouă politica ce ar face cînte oricărui țări mari din Așus. Dar, cu o floare nu se face primavara!

Majoritatea tinerilor sunt grăbiți înclinați spre risipă.

«Marele defect al tinereții spune Seneca e de a nu se putea stăpîni». Boileau spune:

Un jeune homme, toujours bouillant dans

[ses caprices

Est prompt à recevoir l'impression des

[vices,

Est vain dans ses discours, volage dans

[ses desirs,

Rétif à la censure, et fou dans ses

[plaisirs.

«Unde să găsim tinerii cari să se recunoască inferiori și care să asculte sfatul maturilor sau să se închine înaintea celor cu autoritate? De cum intră în lume, ei sunt perfecți, ei știu totul: ei nu respectă și nu imită pe nimeni și se silesc să-și impue sacralor persoană și desăvârșita lor autoritate tututoră» Iată ce scria, acum 1809 de ani, Pliniucel Tinăr — dar cît de bătrîn ca prețuire sufletească și intelectuală, amic al împăratului Traian, om foarte bogat, dar care, desgustat de aroganța stearpă a Tinereții din Roma, preferă să trăiască retras, pe marginea lacului Como, în mijocul naturii, inconjurat de cărți și cercetat din cînd în cînd de admiratori și prieteni statornici!

Tineri, nu pierdeți timpul vostru prețios în ocupațiuni nedemne sau în trîndavire. „*Chaque heure de temps perdu dans la jeunesse est une chance de malheur pour l'avenir*” zice Napoleon într'una din cugetările lui.

Gîndiți-vă ce tinerețe fecundă a avut marele împărat al Franței, care uimise pe contemporani încă depe băncile școlii.

«Numai proștii spun că tinerețea e făcută ca să-și petreacă. Vîrsta aceasta frumoasă e făcută ca să luăm deprinderi, ca să ne fie de folos tot timpul vieții», zice J. B. Say, un economist francez din secolul al XVIII-lea. Tineri, ai țării mele, e primavara!

Bucurați-vă de primăvara vieții voastre, înălțînd inuri de slavă Creatorului. E primavara! Inverzesc cîmpurile. Infloresc grădinile. Se umple de mireșme văzduhul. Cocărlia se

înălță cu o săgeată în slava cerului. Liliacul va înflori curînd. Privighetoarea va cînta în liniștea nopții și sufletul fermecat va lauda pe Domnul. Cîntați și iubiți!

Dar mai presus de orice faceți să inflorescă în sufletele voastre, o pri-

măvară nouă: dragostea neprecupețită pentru țara voastră și toate energiile tinereții voastre puneți-le în prefacea și ridicarea neamului vostru!

Intru acest ideal, gaudeamus igitur!

Radu Cosmin

Cunoașterea lui Dumnezeu

Dumnezeu caută să ni se facă cunoscut și să ne aducă mereu în atingere cu El. Natura într'una se adresează înțelegerii noastre. Inima curată și deschisă are deplina capacitate să înțeleagă dragostea și slava pe care o reprezintă lucrul mâinilor Lui. Urechile care „aude” deasemenea poate înțelege și auzi apropierea lui Dumnezeu din lucrurile naturii. Câmpiile verzi, copacii înalți, bobocii și florile, norii fugăreți, ploaia căzătoare, murmurul isvoarelor, slava cerului, toate — toate se adresează nouă ca să alergăm la Acela care a făcut toate acestea.

Mîntuitorul Isus s'a folosit în parabolele Sale de lucrurile din natură. Copacii, păsările, crinii, câmpului, lacurile și minunatul cer, precum și întâmplările vieții cotidiene, toate au fost în strînsă legătură cu Grăitorul adevărului, ca prin acestea învățăturile Sale să se evoce mai des în mijlocul grijilor și ostenețelor sale de toate zilele.

Dumnezeu vrea ca toate faptele Sale să prețuiască opera Sa și să se delecteze în toate frumusețile cu care a înzestrat și împodobit patria noastră pămîntescă. Dumnezeu iubește frumosul, însă mai presus de toate iubește caracterul frumosului. I-ar plăcea, dacă am cultiva curățenia și simplitatea, podoabele neîntrecute ale florilor.

Dacă privim cu luare aminte la lucrurile mâinilor lui Dumnezeu, trebuie să constatăm că ele ne dau exemplul supunerii și al încrederii. Produsele naturii, începînd dela stele și până la cel din urmă fir de praf, toate se supun voinții ziditorului a toate. Dumnezeu mereu poartă de grijă și mereu conservă toată Zidirea Sa. El, care susține viețile nenumărate ale universului, în acelaș timp poartă grijă și de viața privighetorii care-și cîntă fără frică cîntecul ei. Purtarea de grijă a lui Dumnezeu îl urmărește pe omul care merge la lucrul său, pe bogatul care se huzurește în palatele sale, pe cel înfundat în rugăciune, pe cel ce se duce la culcare, pe săracul ce-și strînge familia în jurul mesei. Într'un cuvînt Tatăl cereș veghează cu părintească grijă în orice timp și asupra fiecărui om. Nici o lacrimă nu putem vărsa fără știrea Părintelui cereș, nici un zămbet nu putem flutura pe buzele noastre fără cunoștința Lui.

Dacă am crede cu deplină convingere toate acestea, atunci orice „grijă lumească” s'ar depărta dela noi. Viața noastră n'ar mai fi așa de plină de deziluzii, deoarece orice s'ar întâmpla, dacă ne punem toată nădejdea în Dumnezeu, fie grijile cît de mari nu ne lăsăm și nici nu ne pot învinge aceste greutăți. Dacă avem această convingere ne bucurăm de acea liniște sufletească după care afliază o lume întreagă și de care sunt lipsiți cei mai mulți oameni.

În timp ce simțurile noastre se delectează în toate plăcerile pămîntești, să ne gîndim și la lumea ce va să vină și care nu cunoaște pustiirea păcatului și-a morții. Acolo fața naturii nu va mai purta umbra blestemului. Inchipuiți-vă patria celor mîntuiți și să credeți că acea va fi cu mult mai

plină de slavă de cum și-ar putea descrie mintea cea mai fantezistă. În natură, în diferitele daruri a lui Dumnezeu, putem vedea numai o palidă rază a Slavei Sale. Este scris „cele cu ochiu n'a văzut și urechea n'a auzit și la inima omului nu s'a suit (acestea) le-a gătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.

Poeti, oameni de știință ne spun lucruri minunate despre natură. Cu toate acestea singur creștinul este acela care se bucură de frumusețile pămîntului cu adevărat, pentru că le privește ca lucrul mâinilor cereșului Părinte. Nimeni nu va fi în stare să cuprîndă cu mintea sa toate însemnătatea ce reprezintă frumusețile văilor, râurilor și ale mării, dacă nu le privește și dacă nu le socotește ca man festări ale dragostei nemărginite a lui Dumnezeu ce-o nutrește față de oameni.

Dumnezeu se adresează nouă în virtutea purtării Sale de grijă. Toate evenimentele, toate întâmplările zilei ne pot servi ca învățători prețioase pentru viață, dacă suntem dispuși să le primim ca atare. Psalmistul care urmărește lucrarea purtării de grijă a lui Dumnezeu ne spune „de îndurarea Domnului plin este pămîntul”. „Tot înțeleptul vadă aceasta și priceapă îndurările Domnului”. În acest fel de exprimare a lui Dumnezeu, ni se înfățișează mai luminos care este purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de omenire și veșnica grijă a lui Dumnezeu să izbăvească omenirea de păcat. De pildă vie șervese viețile patriarhilor, profesilor și-ale altor sfinți. Și aceia au fost „asemenea cu noi în slăbiciuni”. Văzînd cum au luptat ei cu greutățile vieții, cum au fost și ei ispițiți, cum au fost încurajați și întăriți de Domnul Puterilor și în fine cum au biruit prin Domnul, știind toate acestea vom dobîndi și noi curaj, dacă ne silim să călcăm pe calea îndreptării și apropierii adevărate de Domnul. Cînd despre prețioasele lor întâmplări prin cari au trecut, despre darurile și dragostea de cari au avut parte, despre munca ce-au săvârșit-o prin milostivirea lui Dumnezeu, despre duhul care i-a inspirat pe ei se va apricepe și în noi dorința sfîntă să umblăm și noi în calea Domnului, după cum au umblat și ei.

Isus vorbind despre scripturile vechi spune „tocmai ele sunt care mărturisesc despre Mine. Acestea mărturisesc despre Isus ca Mîntuitor în care concentrează toate nădejtile noastre despre viața veșnică. Da. Despre Hristos vorbește Sfînta Scriptură. Începînd dela prima zi a creațiunii, deoarece „fără El nimic nu s'a făcut (din tot) ce s'a făcut” și până la cuvintele Apocalipsului, „iată, viu curînd”. Pretutindeni auzim cuvîntul Său. Dacă vrei să faci cunoștință cu Mîntuitorul, drag cititor, neapărat trebuie să citești Sfînta Scriptură. Upleteți sufletul cu cuvintele Domnului, care este izvorul cel dătător de viață și care a stămpănat setea dăhăvnicească. Domnul este pâinea cea cerească, deoarece El însuși a declarat „de nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sîngele Lui nu veți avea viață întru voi”.

Părintele Ștefan

(În numărul viitor: despre „Dragostea lui Dumnezeu”).

CINEMA „ORIENT” BRAD.

Duminică, 16 Februarie 1936.

„Doamna cu vălul negru”

cu: OLGA TSCHÉCHOWA, IOHANNES RIEMAN, PAUL OTTO.

ATENȚIUNE!

Tragere la sorți gratuit asupra unui candelabru modern.

Cum trăiau bulzeștenii acum 100 de ani

Acum 100 de ani erau în Bulzești 208 de fumuri și 42 de pustietăți. Erau 158 de familii mai înstărite și 50 foarte sărace. Toți locuitorii erau iobagi sau zleri. În total trebuiau să lucreze pe an 12.356 zile la Deva, și dea 809 Zloți și 39 crițari bani gata, să facă 10 drumuri cu câte 4 boi până la Deva sau până la Roscani, să dea 20 de găini la Crăciun, 400 de ouă în două rânduri, 2 miei la Sf. Paști, 8 cupe de unt, 16 ferdele de ovăș și 60 porții de fân pe seama calor, 3 stânjini de lemne pentru Crăciunul dela Valea-Brad și 500 kgr. zdrențe (vâze) pentru fabricile de hârtie. Pentru fiecare suită de kilograme răze primeau câte 1 zlot plată.

Locuitorii se ocupau cu agricultura. Cam în a treia parte din hotar cultivau grâu de vară, orz și cucuruz. Coceau fân destul. Olavă abia făceau vre-o patru inși și aceștia numai pe lângă casă. Aveau în schimb pășune pentru ori ce fel de vite. Se înțelegea dela sine că se ocupau mult cu creșterea vitelor, pe cari le vindeau la târgurile din Brad, din Baia de Criș și din Halmagiu aducând în schimb cele necesare pentru casă. Porcii îi creșteau la jir, dând la proprietar 20 crițari de fiecare porc pe tot timpul cât ținea jirul. În timpul verii plecau în număr mare la secere către câmpia Tisei și către câmpia Mureșului. După secere îmblăteau cu îmblăciile. Lucrau fie pe bani, fie pentru bucate. Se întorceau toamna cu bani frumoși și cu bucate destule.

Erau în Bulzești 9 dube de cioareci și de jundre și 26 de mori, cu care puteau măcina orice fel de bucate.

Lemne aveau destule pentru ars și pentru clădiri. Nu aveau însă dreptul să le vândă.

În general duceau o viață foarte grea și foarte chinată, dovadă marele număr celor fugiți. Nimeni nu fuge de bine, mai ales că erau pedepse aspre pentru cei ce fugeau de pe o moșie. Oare astăzi nu duc tot o viață plină de privațiuni?

Prof. Ioan Martin

Anunț

Doamnele și Domni membri ai sub-filialei soc. Crucea Roșie Brad, sunt rugați a lua parte la adunarea generală, care va avea loc în sala Casinei Române din localitate, în ziua de 23 Febr. a. c. ora 15.

ORDINEA DE ZI:

- 1) Darea de seamă pentru activitatea și descărcarea gestiunii anului 1935.
- 2) Activitatea anului în curs.
- 3) Alegeri și numiri în comitetul de conducere.

Comitetul

Brad, 10 Februarie 1936.

Și cuvântul trup s'a făcut

(Continuare)

Neputând însă contrazice unor fapte atât de evidente, ei nu vor n-gea poate cele scrise, dar vor asigura, ca așteaptă aceste de acum înainte și că Dzeu Cuvântul n'a sosit. — Căci aceasta ei bărfesc necontent și nu roșesc, ca să se poarte atât de nerușinat față de lucrurile ce sunt învederate.

Dar în privința aceasta dâșii sunt combătuți mai mult decât în toate celelalte, nu de noi ci de Daniil cel foarte înțelept care arăta timpul și venirea cea D-zească a M-torului prin cuvintele: „Șeptzeci de săptămâni s'au hotărât peste poporul tău și peste ceațtea cea sfântă, ca să se sfârșească păcatul și să se sig'leze păcatele, să se șteargă fără de legile, să se ispășească nedreptățile și să se aducă dreptatea cea eternă, să se împlinească viziunea și profeta și să se ungi sfântul sfinților. Să știi dară și să cunoști că Jela ieșirea Cuvântului, să se corăspundă și să se zidească Ierusalimul, până la domnia Celui uns...”

Pentru celelalte locuri ei poate pot afla pretexte, ca să amăe cele scrise pentru timpul viitor. Ce pot însă zice sau numai spune la aceste, unde se prezice Hristos (Unsul) și se anunță că Cel Uns nu va fi simplu om, ci sfântul sfinților și că până la venirea lui, Ierusalimul va sta și apoi va înceta profeta și viziunea lui Israil? Afară de acela cei unși sau numiți oameni sfinți și nu sfinți sfinților.

Dacă însă ei se provoacă la captivitate și afirmă că din cauza această nu ex'ista Ierusalimul, ce vor obiecta referitor la profeta? Când poporul se duse la Babilon, erau acolo Daniil și Ieremia și profeti au Ezechiel, Aghen și Z'harie.

Mint'osc deci dară Iudenii, dacă amână timpul sosit.

Un semn și un criteriu însemnat pentru venirea Cuvântului lui Dzeu este faptul, că Ierusalimul nu mai stă, nici nu se mai scoală vreun profet și nici nu li se descoperă acestora vre'o viziune.

Și cu tot dreptul, căci după ce a sosit cel prezis la ce ar mai fi nevoe de prevăstitori? Și fiindcă s'a arătat adevărul la ce ar mai fi de lipsă umbră?

Și dacă văd Jidovii că popoarele părăsesc idolii și-și pun prin Hristos speranța în D-zeul lui Izrail, de ce neagă ei pe Hristos, care a răsărit după corp din rădăcina lui Iesse și domnește?

Căci dacă popoarele ar venera alt Dzeu și n'ar mărturisii pe Dzeul lui Avram, Isac, Iacob, și Moisi, apoi ar putea cu tot dreptul obiecta, că Dzeu încă n'a venit.

Dacă însă păgânii adorează pe acela Dzeu, care a dat legea lui Moisi și a făcut promisiuni lui Avram și pe al cărui Cuvânt l'au necinstit Jidovii, de ce nu cunosc, sau mai vartos de ce întrelasă ei de bună voe a vedea, ca Domnul cel prezis de Scripturi a strălucit lumii și s'a arătat într'ansă cu corpul, precum a zis Scriptura: „Domnul Dzeu s'a arătat nouă”; și iarăși „A trimis pe Cuvântul Său și i-a vindecat pe dâșii” și apoi „Nu un trimis, nici un inger, ci însuși Domnul l-a mântuit pe ei”.

Lor li-se întâmplă asemenea ca și când cineva, pierzându-și mintea ar vede pământul cel luminat de soare, ar negă însă soarele, care-l luminează.

Căci ce mai rămâne ca cel așteptat de dâșii să facă la venirea sa? Să cheme popoarele? Dar ele sunt deja chemate! Sau să facă ca să dispară profetul, regele sau viziunea? Și aceasta s'a întâmplat d. j. Să înfrângă fărădelege idolească? E înfrântă și condamnată. Să nimicească moartea?

E nimicită deja. Ce dară nu s'a întâmplat din cele ce trebuie să facă Hristos? Sau ce a mai rămas și nu s'a împlinit, ca Jidovii să se bucure acum și să nu creadă?

Deci după cum vedem acum, nu există la dâșii nici rege, nici profet nici Ierusalim, nici sacrificiu și nici viziune, ci tot pământul e plin de cunoștința lui Dzeu și păgânii, părăsind fărădelegea își iau refugiu la Dzeul lui Avram prin Cuvântul, Domnul nostru Isus Hristos.

Loghin Borza
abs. a teologiei

Colțul vesel.

Dela biserică

Un oarecare, întrebă pe o servitoare ce fusese cu stăpână-sa la biserică, în dimineața zilei aceleia:

— Te-am văzut cu stăpâna-ta; de unde veniați?

— Dela biserică.

— Și cine a mai fost la biserică?

— De... din cucoane am fost numai eu și cu duduea, iar din lumea cealaltă, nu știm cine a mai fost, că n'am luat seama.

Eftin

— Cum faci tu mă părțitule, de te văd așa de înfolit dela o vreme, acum când hainele sunt atât de scumpe în Bradul nostru?

— Păi, să vezi; am învățat ceva; eu le iau după m'ezul nopții. Sergenții de noapte dorm și atunci sunt mai ieftine.

Culturale.

În seara zilei de 8 Febr. crt. societatea „Crucea Roșie” filiala Brad, sub priceputa conducere a d-nei Ambruș a organizat o frumoasă serbare urmată de dans, cu concursul funcționarilor societății „Mica”.

Că Bradul are multe lucruri frumoase și se bucură de frumoase inițiative, e lucru știut. Cel mai viu exemplu ni l-a dat acest grup de funcționari plini de entuziasmul tinereții, cari au uitat de grijile zilnice și cu acea vioiciune — caracteristică tineretului — ne-au făcut să uităm câteva clipe din necazurile vieții.

Am avut ocazia să admirăm și altă dată acest mănunchiu de tineri entuziaști, dar acum au fost — și o spun mulți — mai bine ca la orice reprezentatie.

S'a reprezentat „VALSUL DIMINETEI” comedie bufă în 3 acte de mult apreciații Tudor Mușatescu și Sică Alexandrescu.

Nu știm dacă dl. Boja (în special) și dl. Zeno Popovici nu și-au greșit cariera. Rolul lui Tarquinius Pițulă excelent jucat de dl. Boja, a lăsat cele mai frumoase impresii. Jucat cu atâta naturalitate și cu atâta humor, interpretul lui Pițulă (dl. Boja) ne-a întărit convingerea că d-sa posedă mult dar actoricesc.

Cât privește rolul lui unchiul State Zagheru jucat de dl. Zeno Popovici, a fost foarte bine interpretat mai ales că pe d sa, am avut ocazia de a-l aprecia și admira și la alte reprezentații. Dl. Popovici ne-a amintit rolul lui Birlic jucat de neintrecutul comic bucureștean dl. Vasilescu-Brelac și de care am răs cu lacrimi.

Dl. Pavel a fost cât se poate de natural. Nici că se putea o mai bună interpretare a lui Nae Făgădău Dincolț, fost băcan.

Plăcut și cu mult simț a jucat dl. Liviu Tîrca. Dl. S. Cleșiu, care a avut atâtea neveste, era și natural să joace bine, numai să scape din încurcătura.

Artistic — ca'n totdeauna — a jucat d soara Maria Florea în rolul Mi-

Știri școlare.

Revizoratul șc. Deva ne trimite spre publicare următoarele

Ordin circular

Onor. Minister cu ordinul Nr. 602-1936, a dispus ca toți învățătorii și învățătoarele dela școlile primare și învățătoarele dela școlile de copii mici, cari la 15 Martie 1935 au 3 ani de funcționare efectiv cu titlu provizoriu în învățământul primar, sunt obligați să se prezinte la examenul de definitivat la data de mai sus.

Acești învățători să înainteze Revizoratului școlar cereri de înscriere la acest examen, adresată Inspectoratului școlar Cluj. În cerere să fie exact trecute următoarele.

1. Numele învățătorului.
2. Școala unde funcționează.
3. Starea civilă.
4. Școala normală pe care a absolvit-o.
5. Anul obținerii diplomei de capacitate.
6. Data și ordinul de numire cu titlu provizoriu.
7. Pedepsele suferite.
8. A cătea oară să prezintă la acest examen?
10. Activitatea școlară și extra școlară. Termen până la 15 Febr. Deva, la 6 Februarie 1936.

Învățătorii numiți cu 15 Nov. 1935 se vor prezenta la Deva pentru depunerea jurământului și înlocuirea statului personal.

În urma nouilor intervenții și unor întrebări făcute de președintele Asociației generale, d. V. Toni la ministerul instrucției i s'au comunicat următoarele:

Examenul de definitivat și cel pentru înaintarea la gradul II-lea se vor începe în Aprilie.

Se va da neîntârziat decizia pentru admiterea la examenul de definitivat a tuturor celor cu trei ani servii efectiv și posedând titlu provizoriu, la data examenului, așa cum a cerut Asociația generală a învățătorilor.

ței Făgădău, soția băcanului și-am putut constata, în creația dsale, o veritabilă soacră.

Domnișoara L. Suciu ne-a plăcut mult în rolul aventurerei Lulu. Rolul Victoriei fată săracă, dar frumoasă, a fost frumos jucat de d-ș S. Brădean.

Nu putem uita pe d-soara Z. Debrețeni, care a jucat plăcut rolul Marietei Făgădău, dar prea era emoționată în hainele frumoase de mireasă. D-soara Felix Măceanu a jucat frumos. Dar de ce atâta timiditate?

Cu simț a jucat d. Rațiu rolul lui Nae Grigore, ofițerul stărei civile. Cât privește pe Mitică Cucurigu dela cadastru bețiv de prima clasă, a fost bine interpretat de d. C. Gomboș.

D-soara Leontina Butnic a jucat multumitor rolul cucoanei Lina Niculescu. Rolul lui Mister Karlton a fost jucat de d. Campeanu, care tot timpul a spus „ies” și n'a ieșit până s'a terminat reprezentația.

Didina, fata în casă, a fost jucată de d-soara A. Lambing, iar rolul servitorului de d. T. Giurgiu.

Această mână de funcționari ai societății „Mica”, ne-a dovedit cu prisosință că Bradul posedă elemente alese și că datorită unei inițiative serioase (ca aceasta) se vor putea organiza multe... foarte multe asemenea serbări.

De ce d. Emil Fugăță vrea să rămână anonim?

În fața noastră, a reporterilor, cu greu poate rămânea în umbră.

Și tocmai domnișoara, care e atât de simpatizat de toți iubitorii de artă...

După reprezentația teatrală, într'o atmosferă familiară, a urmat dansul până dimineața. S'a observat mult gust și interes din partea d-nei Ambruș președinta „Crucei Roșii” filiala Brad, Doamnele judecator Berbeciu și deputat Tisu, au fost numai tinerețe și-au știut — în fiecare moment — ca toată petrecerea să fie pe gustul selectei elite care a luat parte.

Am rămas cu cele mai frumoase impresii despre d-nele Berbeciu și Tisu și să ne permită a spune că au fost unice în felul de a se comporta la asemenea petreceri.

Dar... pe când o asemenea serbare?

G. M. Db.

S'au dat dispoziții pentru accelerarea inspecțiilor speciale celor cari au cerut înscrierea la examenul pentru gradul II-lea, ca să se poată termina la timp.

La examenul de definitivat se vor putea prezenta toți cei nereușiți anul trecut și care încă nu s'au prezentat de 3 ori, așa cum cere legea.

Dispoziția ca să nu fie admiși la definitivat cei care n'au servit trei ani IN ACELAȘ post nu se aplică celor cari urmează să se prezinte la examenul de definitivat din primăvară.

Învățătorii numiți pe ziua de 13 Noembrie, fiind considerați titulari, — se vor bucura și ei de dreptul la transferare, chiar din anul acesta.

Țiganul beat

Haoleo, pirando fa, ziua hasta fuse' a mea, zicea țiganul ieșind noaptea târziu dela o cârciumă depe strada gărei.

Când mergea pe stradă, i se părea că odată cu el, merg și casele. La un colț de stradă, se reazămă de zid și începe a număra:

— Casa hasta-i a lui conu Costică... hasta-i a lui domn primar, hasta-i a lui domn avocat Stancu... cară bani cu sacu... hasta-i a lui cumnatu Ilie, care moare de sărăcie... mai ham două case și vine a me:

Un sergent de stradă auzindu-l vorbind, se apropie de el și-l întrebă:

— Ce stai aici mă cioară și nu te duci acasă?

— Haoleo, mâncați-ași livorvelul... acasă... las... casă... cară... vine la mine. Hapoi nu vezi cum vin casele huna după halta parcă difilează cătanele pe dinaintea me?

Aștept până vine și casa mea și cu cheia hasta, discui și intru la Piranda mea.

Când învărti mâna ca să arate cum va face, țiganul se poticnește înainte, nimerind cu cheia în gura sergentului.

Socialismul este un pericol

Socialismul urmărește desființarea proprietății particulare, adică aceia care dezvoltă dragostea de muncă. Socialismul dorește ca totul să fie al societății, iar proprietarului să i se dea cu porția din însăși munca lui cinstită și agonisită cu sârguință și dragoste, iar celui ce n'a muncit și n'a agonisit un bun oarecare din nepricepere sau lene, să i se dea în mod egal din profitul celui ce a produs; deci proprietatea să fie colectivă și munca socializată. Motivează ideile pe faptul că în societatea actuală, oamenii nu-s deopotrivă de bogați ci sunt și săraci.

Adepții și sprijinitorii acestei teorii, în nevoia de a-i găsi o bază științifică, ignorează faptul că oamenii sunt neegal înzestrați, chiar prin naștere, unul fiind mai puternic și altul mai slab, unul cu o inteligență mai vie și altul mai redusă. Că prin capacitatea unora au putere de producție mai mare, iar cei nepricepuți vor fi zdrobiți de efectul concurenței primilor, iar în multe împrejurări își îndulcesc viața, trăind pe lângă aceștia.

Este adevărat; însă cei superiori aduc în circulație o cantitate superioară și mai mare de producție decât cei inferiori și deci este natural că valorile trase, profitul echivalent să fie mai mare. Simpla enunțare pe hârtie sau în răsunătoare discursuri nu poate modifica nimic din starea de lucruri, pe care fiecare din noi o avem sub ochi în orice clipă. Dacă această concurență bazată pe capacitate și inteligență este o parte rea în organizarea societății, pentru a o îndrepta, însemnează să luăm dela cei capabili și muncitori și să dăm la leneși și nepricepuți? Totuși, statul caută să îndulcească starea de inferioritate a unora prin școli, biblioteci, cultură, învățăminte etc. Iar dacă superioritatea este naturală, aceasta nu o poate schimba nimeni și astfel de manifestări organice se vor găsi totdeauna, oricare ar fi concepția socială. Socialiștii recomandă lucruri în comun, socializare și profit egal, iar în această ipoteză se vor găsi oameni capabili și incapabili, muncitori și leneși, căci și societatea e formată din aceiași oameni, oricare ar fi concepția ei. Nedreptate, care ar rezulta de aci este evidentă, recunoscut fiind pe deoparte că numărul nepricepuților este mai mare, decât al celor luminați, iar pe de altă, știut fiind, că un om care ar fi sigur că i se dă totul de-a gata, nu s'ar mai considera dator să mai muncească.

Progresul însă va fi mai mare în reorganizarea noastră, respectându-se dreptul de proprietate și inițiativă.

Fiecare știind a munci pentru el, va lucra cu mai multă plăcere și va produce mai mult. Ce poate fi mai natural decât ca un om să se bucure de produsul muncii sale și numai în proporția în care a depus această muncă. Însăși evanghelia care stă la îndemâna oricui, scrie limpede: „Vrednic este muncitorul de plata sa“. În societatea socialistă, proprietatea fiind colectivă, interesul personal fiind pierdut, iar leneșul retribuit și beneficiat în aceleași condițiuni ca cel harnic, intensitatea de muncă va fi micșorată. Socialismul mai susține interesele unei clase din societate, a proletarilor. Este vorba de legătura între capital și muncă. Cei cu capitaluri sunt burghezii. De aci o luptă de moarte contra acestora. Ei, socialiștii, nu pot concepe o viață normală, decât în moartea burgheziei și triumful proletariatului prin orice mij-

loace. Socialiștii susțin că așa cum suntem organizați, lucrătorii muncește pentru patron, care ar avea tot profitul. Ei uită din nou că munca depusă de patron este mult mai mare; producția trebuie vândută, muncitorii plătiți, mașini puse la dispoziție etc. iar muncitorul depune numai munca. Riscul mare cade în sarcina capitalului. Și aci intervin condițiunile de neegalitate născut din natura omului. Câți lucrători harnici și prin muncă cinstită, n'au devenit patroni și capitaliști și câți din aceștia din urmă nu și-au pierdut toată situația din cauză că nu au fost capabili să-și conducă întreprinderea. Nu poate exista fabrică sau altă întreprindere, fără banul necesar atât pentru începerea funcționării cât și rezerva necesară, pentru cazuri neprevăzute. Ar fi numai o singură soluție, când între muncitori s'ar forma societăți financiare, dar și atunci trebuie să existe mici capitaliști. Riscurile dar, se înfățișează imediat împrejurul capitalismului, și-l părăsesc pe lucrător, care printr-o muncă cinstită poate deveni patron. Exemple avem în viața noastră. Este aceeași explicație ca și la proprietatea privată și colectivă. O literatură întreagă s'a scris în privința socialismului. Carl Marx, care la 1874 pentru a zugrăvi și mai mult lupta contra burgheziei, redactează un manifest către lucrătorii din toate statele, intitulat al partidului comunist, prin care încheie: „Proletari din toate țările, Uniți-vă!“. Ce nu s'au realizat aceste idei și nu se vor realiza niciodată, căci nu există o clasă a săracilor și una a bogaților, una a proletarilor și alta a burghezilor, ci numai oameni săraci și bogați, iar la mijloc o sumă, marea mulțime acelor care trăiesc modeste, iar socialiștii ademenesc naivii că le vor crea o situație mai bună în sistemul lor de organizare. Minciună. Bogați și săraci vor exista întotdeauna.

Oricâtă unitate de educație și cultură ar da cineva unei mase de indivizi, ori câtă omogenitate ar avea mediul în care ei ar fi introduși și s'ar desvolta, după scurt timp tot au să diferențeze unii de alții, căci mai presus de toate există acea deosebire de natură dela individ la individ și care alcătuiește nota personalității fiecăruia. Omul nu este o pastă căruia să i se dea după voie forma dorită. Și tocmai de aceste condițiuni socialiștii nu țin seamă.

Trebuie remarcat că această dorință a socialismului de a răpi fără muncă și drept, lucrul altuia, este opusă și credinței noastre creștinești, care ne recomandă iubirea aproapelui.

Viața noastră este sprijinită de religie creștină; aceasta având ca bază și iubirea aproapelui. Socialismul recomandă risipirea avutului altuia și vrajbă între clasele sociale. Noi nu putem părăsi principiile religiei noastre creștine, în care am fost crescuți noi, părinții noștri și străbunii noștri, pentru a îmbrățișa idei anarhice ale unor agitatori de profesie. Să ne păstrăm sufletul curat, credința, ferindu-ne de rătăciiții, cari vor să ne turbure mintea, luându-ne și pușinul ce-l avem agonisit prin muncă cinstită cu sudoarea frunții.

Șişman N. Constantin

Victimele gerului din Statele-Unite
New-York, 11 (Rador). — Numărul victimelor gerului care băntue în vestul și centrul Statelor Unite a sporit pe ziua de ieri cu 25.

Aceste decese s'au semnalat din regiunea lacului Michigan și din mai multe localități din statul Wisconsin.

SPORT

Mica-Gloria: 3-2

Duminecă, pe o ninsoare insistență echipa noastră sportivă „Mica“ a susținut victorios un match de fotbal, cu puternica echipă divizionară „Gloria“ din Arad.

Jocul a început vif, sprinteneala echipierilor fiind stimulată și de temperatura scăzută. Oaspeții atacă continuu. Portarul Mocuța, al nostru, nu se poate plânge de frig, căci southurile se întesă până în minutul 12 când Barbu marchează întâiul gol în poarta Micei.

În minutul 13 arbitrul acordă un 11 metri. Aliman bate cu prea multă ușurință și ratează.

Acum Mica dominează poarta lui Tainer și în minutul 26 dătr'o pedepsă prin passa lui Nedici, Barcsi egalează prin cel mai frumos gol al zilei.

Ai noștri continuă cu inversunare atacurile, dar Teucean — omul fără splină — este prea bine acoperit de strașnicul fundas Varjassy al Gloriei. Totuși în minutul 40, printr'un clasic zig-zag de passe-uri, mingea este servită de Bortos lui Florea, care înscrie al doilea gol. Repriza întâia se termină apoi cu 2 1 pentru Mica.

În repriza a doua atacurile ambelor echipe se succed cu repeziune când pe o poartă, când pe alta. În minutul 48 o frumoasă minge dela Florea, este predată de Barcsi lui Teuceanu, care

Cu 1 Ianuarie 1936 pe lângă revista „Izvoarașul“, în Bistrița-M. hediti, a luat ființă sub conducerea Pr. Gh. N. Dumitrescu-Bistrița, o arhivă pentru folklor cu material ce se va aduna din întreaga țară și ținuturile locuite de Români de peste hotare, un muzeu etnografic pentru județul Mehedinți și o arhivă fonogramică de muzică populară cu culegeri la fonograf din toate colțurile locuite de Români.

Arhiva și revista avându-și tipografie proprie înființată încă din anul 1930, va începe tipărirea unei serii de lucrări de muzică și folklor în general și sprijinirea alcătuirii de monografii pentru fiecare sătuleț din jud. Mehedinți, urmărindu-se facerea unei monografii generale a județului.

În acest scop se institue deocamdată 6 premii în valoare de 15.000 lei pentru strângere de folklor, orânduite astfel:

1. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente „Izvoarașul“ gratuit pentru cea mai bună colecție de folklor muzical din țară: doine, cântece, jocuri, bocete, colinde, cântece de stea, cel puțin 50 bucăți.

2. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente la „Izvoarașul“ pentru culegeri de folklor literar de toate genurile: Baame, povestiri, legende, stroave și glume, doine, chiuturi, descântece, ghicitori, jocuri pentru copii și divers material, fără credințe, datine și superstiții.

3. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente gratuit la „Izvoarașul“ pentru culegeri de datine, obiceiuri la Nașterea Domnului, la înviere, precum și la celelalte sărbători de peste an.

4. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente gratuit la „Izvoarașul“ pentru credințe, datine, obiceiuri, superstiții la botezuri, la nunți și înmormântări precum și la alte ocazii de bucurie sau durere din viața poporului.

5. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente „Izvoarașul“ gratuit pentru cea mai bogată și mai variată colecție de cusături naționale, alesături, covoare, etc., cusute pe pânză sau desenate pe hârtie milimetrică.

Materialul cules în manuscris se va trimite până la 1 Martie a. e.

Se va avea în vedere ca materialul trimis să fie cules din popor fără vreo schimbare sau adăugire și fără a fi luat din cărți; să fie scris numai pe o parte a hârtiei și selecționat pe genuri. (De ex. să nu fie la un loc o ghicitoare cu doină, etc.)

Fiecare bucată culeasă va fi însoțită de numele culegătorului, arătarea localității (satul, județul) de unde s'a cules,

o trimite ca pe-o săgeată în poarta lui Tainer.

În minutul 57 veșnicul Barbu, profitând de încrederea prea mare a apărării Micei, reușește să marcheze un nou gol, reducând astfel scorul.

În continuare, atacurile Gloriei sunt mereu respinse de omogena apărare a Micei, astfel că sfârșitul rămâne soldat cu 3-2 pentru Mica.

Cornere s'au acordat, în contra Micei 7, în contra Gloriei 3. Dela oaspeții cei mai buni jucători au fost: Barbu, Pecican și Varjassy. Dela Mica: Sturek, Trif, Florea și Aliman. Menționez că bună a fost întreaga echipă, caracterizată printr'o omogenitate rigidă în apărare și foarte elastică în atac.

Fericită a fost înlocuirea lui Maier cu Florea.

Rezultatul de Duminecă precum și cealaltă învingere asupra C. F. R.-ului din Simeria ne demonstrează că sportul la Gurabarza nu este o glumă. Dar pentruca linia ascendentă, pe care de astăvară încoace, se urcă echipa noastră să-și mențină traseul, este absolută nevoie de un antrenor, care să regenereze continuu pe jucători pe lângă metodele actuale și cu cele inedite pentru ei.

MICA: Mocuța, Sturek, Zaslău, Trif, Nedici, Haiduc, Barcsi, Florea, Aliman, Bortos, Teucean.

GLORIA: Tainer, Volentir, Varjassy, Bait, Pecican, Lupaș, Igna, Rohan, Barbu, Dobra, Mercea.

A arbitrat corect Krauss, Petroșeni. Spectatori: 700.

N. L. S.

timpu (lună, zi, an), când s'a cules, dela cine s'a cules, știe sau nu carte, ocupația, vârsta, dela cine știe, a învățat, auzit, văzut cele ce se culeg cu datele de mai sus.

Materialul cules se trimite pe adresa: Arh. va și revista de folklor „Izvoarașul“, Bistrița—Mehedinți, of. T.- Severin, de unde se poate obține și orice lamurire.

Parastas pentru odihna răposatului dir. A. Sieber

Duminică 19 Ianuarie a. e. după terminarea sf. Liturghii minierii din com. Ormindenii au ridicat un parastas pentru odihna sufletului și mult regretatului lor director Adolf Sieber.

Inițiativă de mult luată și pe care Ormindenii voiau s'o realizeze odată cu sfințirea noilor sale de învățământ, atașate șoselelor vechi la care regretatul lor dir. a contribuit cu o bună parte.

Scopul nu și-l'au realizat conform planului luat, deoarece școala cu toate eforturile făcute nu este pe deplin terminată așa că parastul nu s'a putut oficia în cadrul festivității proiectate. Cu toate acestea minierii n'au renunțat la planul luat. În primăvara când școala va fi terminată complet pentru a putea fi sfințită, vor ridica un al doilea parastas la care vor invita cu toată dragostea pe noul lor dir. Dl. V. Ambruș, de care se leagă toate speranțele acestui ținut.

Este un gest frumos și de laudă pentru acești minieri, care respectă pe mai marii și binefăcătorii lor — și dovedind totodată că înțeleg cuvintele sf. Apostol Iacob care zice; „Rugați-vă unul pentru altul, căci mult poate face rugăciunea dreptului cea ferbinte“.

După terminarea serviciului religios, membrii comitetului de conducere: Borsa Ioan (Șutu) M hoc Gh. Oprean Iosif, Ștefan Ioan și Oprean Gh. (Vladu) au servit oaspeților în număr destul de mare, precum și tuturor celor de față câtă o mică gustare. — Ținem să remarcăm că la acest parastas a contribuit și dl conducător Otto Wach din Musariu 2 făclii și 2 prescuri.

Au luat parte la acest serviciu religios; Dna și dl prof. T. C. Pop, dna Tod, dr. Moldovan, dl E. Perian, dl notar Bolcu, dl secretar V. Adam, dl inv. dir. I. Mihoc, dl primar T. David.

L. B.